

Landbruks- og matdepartementet
postmottak@lmd.dep.no

Vår ref.: 053.14-kas

Deres ref.:

Dato: 20.06.14

Innspill til forskrift om planlegging og godkjenning av landbruksveier, samt endring i forskrift for tilskudd til nærings- og miljøtiltak i skogbruket

Vi viser til avtale med Arne Sandnes om utsatt høringsfrist til 20.06.2014.

Veier i jord- og skogbruket stod for omtrent 60 % av bortfallet av inngrepsfri natur i perioden 2008 – 2012, som tilsvarer 533 km med tapt inngrepsfri natur. I den samme perioden ble det bygget 1784 km med skogsbilvei og 1477 km med traktorvei. Landbruks- og matdepartementet (LMD) har lagt frem statistikk som viser at vi har ca. 47 700 km med skogsbilvei og 56 300 km med traktorvei totalt i 2013. Data fra Statens landbruksforvaltning indikerer at statlige tilskudd er avgjørende for bygging av særlig skogsbilvei. Om lag 90 % av skogsbilveiene var finansiert med tilskudd i 2013 og 10 % av traktorveiene var finansiert med tilskudd. Om lag 76 % av nye skogsbilveier i 2013 var ombyggingsprosjekter.

Gode rammevilkår for landbruksvirksomheten er viktig, men det er avgjørende at det legges til grunn et regelverk som er i stand til å balansere mellom bruk og vern på en hensiktsmessig måte. Vi ønsker derfor et regelverk som kan sikre at vi tar hensyn til viktige natur- og friluftslivverdier, slik at vi kan ivareta en bærekraftig næringsutvikling. Departementet skriver i høringsnotatet følgende: "Landbruksveiene er også viktige i beredskapssammenheng, i krisesituasjoner og for friluftslivet". Vi ønsker å formidle at også det enkle friluftslivet uten omfattende tilrettelegging utgjør svært viktige verdier for befolkningen.

Innspill gjeldende ny forskrift om planlegging og godkjenning av landbruksveier

Landbruksvirksomhet

I forslag til ny forskrift § 1-2 blir formålet med landbruksveier knyttet til "landbruksvirksomhet" istedenfor "landbruksformål". LMD legger til grunn at veileder T-1443, som er utformet med tanke på plan- og bygningsloven, utgjør en avgrensning av hva som faller inn under begrepet "landbruksvirksomhet". En utvidelse til "landbruksvirksomhet" bør etter vårt syn innebære at forskriften også styrker kravet til offentlig medvirkning i søknadsbehandlingen av landbruksveier.

Sikkerhet

Vi ber LMD vurdere å ta inn sikkerhetsmessige betraktninger som del av formålet med landbruksveiforskriften, og at dette tas med som hensyn som skal ivaretas ved vurdering av behovet for landbruksvei. Vi foreslår følgende ordlyd som ny 3. setning etter §1-1, 2. setning:

"Kommunen skal også sikre at hensynet til vegsikkerhet og rasfare er vurdert før tillatelse blir gitt til anleggelse av veg".

Forskriften må synliggjøre at kommunen har et overordnet ansvar. Dette harmonerer også med de endringer LMD foreslår i forskriften § 2-3 tredje avsnitt. Plan- og bygningsloven stiller blant annet krav til kommunen om at byggevirkosomhet skjer på trygge arealer. Anleggelse av skogsbilvei og traktorvei bør underlegges de samme sikkerhetsmessige vurderinger.

Medvirkning

DNT ber departementet erstatte medvirkningsbestemmelsen i forskriftens § 3-1, slik at vilkåret om grad av "nødvendighet" blir erstattet med at kommunen kunngjør søknad om bygging av landbruksveier til offentlig ettersyn generelt. Forvaltningsmessig gir forskriften § 3-1 uttrykk for at kommunale myndigheter skal ivareta at endelig vedtak blir så godt opplyst som mulig, jf. forvaltningsloven § 17. For å ivareta dette forvaltningsmessige prinsipp bør kretsen av høringsparter som har mulighet til å gi innspill utvides. Dette vil etter vårt syn medvirke både til å ivareta hensynet til en effektiv saksbehandling og samtidig at man ivaretar kontradiksjonsmuligheten og opplysningsprinsippet i offentlig saksbehandling. Dette vil også harmonere med formålet til forskriften og de interesser som søkes å ivaretas, jf. forskriftens § 1-1.

Innspill gjeldende forskrift for tilskudd til nærings- og miljøtiltak i skogbruket

Vurderingen av naturmangfold og miljøhensyn ved tilskudd

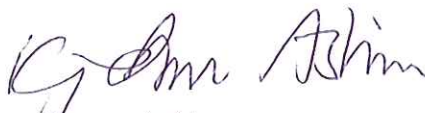
Villmarkspreget natur er en knapp ressurs i Norge i dag. Miljødirektoratet estimerer at rundt 11,6 % av landarealet i Norge utgjør villmarkspreget natur. Forslaget til ny § 5 er uheldig da det ikke fremgår et tydelig miljøansvar ved statlige tilskudd til landbruksveier. Vi kan heller ikke se at LMD har gitt en tilstrekkelig begrunnelse på hvorfor det er viktig å åpne opp for tilskudd til veger i villmarkspreget natur. I praksis er det fylkesmannen som regionalt står for tilskuddsvurderingen. Tilskudd til landbruksvei skal underlegges en vurdering etter naturmangfoldloven § 7, og en vurdering av de miljørettslige prinsipper som naturmangfoldloven legger til grunn, skal også fremgå av tilskuddsvedtaket.

I Riksrevisjonens undersøkelse av bærekraftig forvaltning av norske skogressurser (Dokument 3:17 (2011-2012)) påpekes det, s. 10, "Stortinget har bestemt at skogpolitikken skal ha en klar og tydelig miljøprofil og bidra til å realisere mål som biologisk mangfold, friluftsliv og klima.

Skogbruksloven og bærekraftforskriften stiller krav til at skogeier skal ha oversikt over miljøverdiene i egen skog og ta hensyn til disse ved gjennomføring av alle tiltak. Videre skal skogeier, ved gjennomføring av tiltak, sørge for at verdiene i viktige livsmiljøer og nøkkelbiotoper blir tatt vare på i samsvar med miljøstandarden Levende Skog". Vi vil be om at LMD tydeliggjør statens miljøansvar i § 5 ved tilskudd, slik at statlige midler ikke blir benyttet til å finansiere tiltak som kan medføre tap av viktige natur- og friluftslivverdier.

Med vennlig hilsen

Nils Øveraas
generalsekretær

Kjartan Askim
fagsjef naturforvaltning